



Καμία θετική εξέλιξη για την Ειδική Αγωγή

Εργαζόμενε στην ειδική εκπαίδευση, γονιέ, μαθητή,

Στο πολυνομοσχέδιο για την Παιδεία που κατατέθηκε και θα συζητηθεί αργότερα, σύμφωνα με τον υπουργό, υπάρχει και ένα κομμάτι που αφορά την ειδική εκπαίδευση. Αν κάποιος ήθελε με μια φράση να αποτυπώσει την πολιτική ουσία των διατάξεων θα έλεγε **«η κυβέρνηση άλλαξε αλλά τα προβλήματα παραμένουν»**.



Το πολυνομοσχέδιο, δεν ακουμπά ούτε στο ελάχιστο το αντιλαϊκό-αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο των προηγούμενων νόμων και ρυθμίζει ζητήματα που το προσωπικό των Ειδικών Σχολείων τα έλυναν μέχρι σήμερα με παρόμοιο τρόπο. Κινείται στην ίδια γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.), που εδώ και δεκαετίες προωθεί την «ένταξη» ή «συμπερίληψη» χωρίς όρους και προϋποθέσεις, με τραγικές συνέπειες στα ίδια τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, για τους γονιούς τους και τους εκπαιδευτικούς.

Και σε αυτά ακόμα τα μερεμέτια που δεν αλλάζουν στο ελάχιστο την τραγική εικόνα της ειδικής εκπαίδευσης έρχεται να προστεθεί και η διάταξη που κινείται σε αρνητική κατεύθυνση ακόμα και από προηγούμενα νομοθετήματα και αφορά στη μείωση της αναλογίας των μαθητών σε μια τάξη. Στον προηγούμενο νόμο προβλεπόταν η μείωση της αναλογίας των μαθητών χωρίς να προσδιορίζεται το είδος της δυσκολίας ή της ανάγκης του μαθητή, επομένως εάν μια τάξη είχε παιδιά με μαθησιακή δυσκολία μπορούσε να ζητήσει τη μείωση της αναλογίας. Στην παρούσα διάταξη αναγνωρίζονται τα ισχύοντα απαράδεκτα υψηλά όρια των μαθητών ανα εκπαιδευτικό και πάει ακόμα παραπέρα προσδιορίζοντας τις περιπτώσεις των παιδιών που εφαρμόζεται η μείωση στις πολύ βαριές όπως διάχυτες αναπτυξιακές, ψυχικές διαταραχές, εγκεφαλική παράλυση κ.α.

Την ίδια στιγμή δεν προβλέπεται κανένα ουσιαστικό μέτρο:

■ **Για να γίνει πράξη η ουσιαστική εκπαίδευση των παιδιών με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες και ειδικές ανάγκες, καθώς η υποχρεωτικότητα της αναγνωρίζεται μόνο θεσμικά και ποτέ δεν υλοποιήθηκε για το μαθητικό πληθυσμό που την έχει ανάγκη.** Όταν λόγω υποχρηματοδότησης και αδιοριστίας, τα Ειδικά Σχολεία αιμορραγούν και στην πλειοψηφία τους μένουν κλειστά ως το Γενάρη. Όταν λειτουργούν με μαθητές εκ περιτροπής, χωρίς προσωπικό (εκπαιδευτικό, ειδικό εκπαιδευτικό, βοηθητικό), χωρίς να είναι εξασφαλισμένη η μεταφορά των παιδιών. Όταν από τα 120.000 παιδιά με ειδικές ανάγκες φοιτούν στη δημόσια εκπαίδευση μόλις 9.000! Όταν δεν γίνεται καμία αναφορά για τα Τμήματα Ένταξης που έκλεισαν, αλλά και στην επιτακτική ανάγκη που υπάρχει να ιδρυθούν τουλάχιστον ένα σε κάθε γενικό σχολείο.

■ **Για μόνιμους διορισμούς προσωπικού (εκπαιδευτικών, ΕΕΠ, ΕΒΕΠ) στην Ειδική Αγωγή κι Εκπαίδευση.** Για πρόβλεψη, ώστε όλα τα σχολεία να έχουν το απαραίτητο προσωπικό από το Σεπτέμβρη μέχρι τον Ιούνιο.

■ **Για μείωση του αριθμού μαθητών στα γενικά σχολεία με βάση τις αναλογίες 1:15 στην Προσχολική Αγωγή και σε Α & Β Δημοτικού, 1:20 στις υπόλοιπες τάξεις της Πρωτοβάθμιας και στη Δευτεροβάθμια και αντίστοιχη μείωση ανά τρεις μαθητές,** όταν σε αυτά υπάρχουν μαθητές με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες, είτε έχουν παράλληλη στήριξη είτε όχι.

Για θεσμοθέτηση του «έναν εκπαιδευτικός σε κάθε παιδί» στην Παράλληλη Στήριξη.

Για όλα τα παραπάνω δε λαμβάνεται κανένα μέτρο, που σημαίνει καμία ουσιαστική αλλαγή δε θα υπάρξει στη δημόσια Ειδική Αγωγή κι Εκπαίδευση, καμία ανακούφιση των παιδιών με ειδικές ανάγκες, των οικογενειών τους και των εκπαιδευτικών!

Ιδιαίτερα πρέπει να προσεχτεί η αλλαγή του χαρακτηρισμού, από «Ειδική Αγωγή κι

Εκπαίδευση» σε «Ειδική Εκπαίδευση», που σήμερα επί της ουσίας δε σημαίνει απολύτως τίποτα για την ποιότητα της παρεχόμενης Ειδικής Αγωγής. Πέρα όμως από τα παραμύθια για «εναρμόνιση με τις Διεθνείς Συμβάσεις» (διεθνώς έχει επικρατήσει ο Αγγλικός όρος “

special

Education

”. Στα Αγγλικά όμως ο όρος «Εκπαίδευση-

Education

» εμπεριέχει τον όρο «Αγωγή». Το λατινικό ρήμα

duco

είναι ταυτόσημο με το ρήμα άγω)

, η ουσία είναι ότι αυτό που φαίνεται να τους απασχολεί είναι το «Εκπαιδευτικό» κομμάτι, που στην Ε.Α. σημαίνει κυρίως την ανάπτυξη δεξιοτήτων και όχι αυτό της «Αγωγής». Με απλά λόγια,

θέλουν τη λειτουργία της Ειδικής Αγωγής

μονόπλευρη

, με λογική «εκπαιδευτηρίου» και όχι ως σύστημα συνολικής

ψυχοσωματικής-κοινωνικής Αγωγής και Εκπαίδευσης του παιδιού με Ειδικές Ανάγκες.

Το σίγουρο είναι ότι με τις ρυθμίσεις του νέου νομοσχεδίου, πέρα από τους μαθητές ΑμΕΑ και τους γονείς τους, **και οι εκπαιδευτικοί, θα συνεχίζουν να βιώνουν το δικό τους Γολγοθά με τις ελαστικές σχέσεις, τον εμπαιγμό για τους διορισμούς,** που είναι απαραίτητοι αλλά εδώ και 14(!) χρόνια δε γίνονται, συνεχίζοντας την αδιοριστία τους. Ταυτόχρονα το ειδικό βοηθητικό και εκπαιδευτικό προσωπικό ολοένα θα μειώνεται ή θα δουλεύει με συμβάσεις 5/μηνων προγραμμάτων ΕΣΠΑ-ΟΑΕΔ.

Πάνω σε αυτά τα ζητήματα το «αριστερό» Υπουργείο Παιδείας ΣΙΩΠΑ.

Απέναντι σε αυτή την πολιτική, ανεξάρτητα από τις κυβερνητικές της εκδοχές, θα πρέπει να ορθώσουμε ανάστημα και να θέσουμε σε προτεραιότητα τις ανάγκες και τα δικαιώματα των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές και μαθησιακές ανάγκες.

Και αυτή η κυβέρνηση κοστολογεί τις ανάγκες, τις δικές μας και των παιδιών μας, για να μπορέσει να ικανοποιήσει τις αξιώσεις των μεγαλοεπιχειρηματιών για παραπέρα κερδοφορία.

Σε αυτόν τον λογαριασμό δεν πρέπει να υποταχθούμε, και να συμβιβαστούμε. Αυτόν το λογαριασμό δεν πρέπει να τον «πληρώσουμε».

Εδώ και τώρα εκπαιδευτικοί, γονείς, αναπηρικό κίνημα, ειδικό επιστημονικό, βοηθητικό/εκπαιδευτικό προσωπικό *να απαιτήσουμε:*

- Μονιμοποίηση εδώ και τώρα όλων των εργαζομένων (εκπαιδευτικού, ειδικού εκπαιδευτικού, βοηθητικού εκπαιδευτικού και τεχνικού προσωπικού) στην Ειδική Αγωγή, χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Μαζικές προσλήψεις μόνιμου ειδικευμένου προσωπικού για τη στήριξη των παιδιών με αναπηρίες και μαθησιακές δυσκολίες.
- Αποκλειστικά δημόσιο, δωρεάν και ασφαλές σύστημα μεταφοράς των μαθητών στα σχολεία τους, με ευθύνη του υπουργείου Παιδείας, που θα διαθέσει κατάλληλα διαμορφωμένα μέσα μετακίνησης, εξειδικευμένους οδηγούς και συνοδούς, με την αναγκαία χρηματοδότηση.
- Αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν, αναβαθμισμένη Ειδική Αγωγή κι Εκπαίδευση. Να μην πληρώνουν οι γονείς ούτε ένα ευρώ για οποιαδήποτε ανάγκη εκπαίδευσης, αποκατάστασης και περιθαλψης των παιδιών με ειδικές ανάγκες και αναπηρίες.
- Άμεση, γενναία χρηματοδότηση της Ειδικής Αγωγής κι Εκπαίδευσης από τον κρατικό προϋπολογισμό.
- Να απαγορευτεί η επιχειρηματική δράση στο χώρο της Ειδικής Αγωγής κι Εκπαίδευσης, της πρώιμης διάγνωσης και παρέμβασης και της αποκατάστασης των παιδιών με αναπηρίες.
- Κάθε παιδί με Ειδικές Ανάγκες να φοιτά στη δομή της δημόσιας εκπαίδευσης που έχει ανάγκη (ειδικό σχολείο ή γενικό με την αναγκαία στήριξη). Ούτε ένα παιδί με αναπηρία στο σπίτι του ή σε σχολείο που δε θα μπορεί να ανταποκριθεί στις ιδιαίτερες εκπαιδευτικές ανάγκες του.

Ούτε βήμα πίσω από τη διεκδίκηση των σύγχρονων λαϊκών ν αναγκών ν!

Μάης 2015